

Sygdom, fortaber han den Ret til Erstatning af det offentlige, der ellers vilde have tilkommet ham.

Erstatning samt Udgifter ved Taksation og Nedslagning udredes af Statskassen.

Finder Indenrigsministeren Anledning til at benytte den i § 2, 2det Stykke, givne Bemyndigelse og derved nøddrages til at anordne Nedslagning, gælde Erstatningsbestemmelserne i nærværende Paragraf.

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 18 til § 9 af Udvalget:

§ 1ste Stykke, 9de Linie, efter Ordet „Hund“ udgaar Resten af Stykket, og i Stedet for sættes: „dræbes; for andre Husdyr end Hunde og Rætte tilkommer der Gjeren Erstatning for det dræbte Dyr efter Reglerne i § 8, dog saaledes, at Dyret altid betragtes som angrebet af Sygdommen. Rødet af det dræbte Dyr maa ikke anvendes til Føde for Mennesker eller Dyr.“

vedtoges uden Afstemning.

§ 9 med den vedtagne Ændring, saalydende:

Opstaar der Formodning om, at en Hund er angreben af Hundegalskab, skal saadant uopholdelig anmeldes i Kjøbenhavn for Politidirektøren, i de øvrige Kjøbstæder for Politimesteren og paa Landet for Sognefogden, der have at paase, at Dyret straks forsvarlig lænkes og affærres, samt at foranledige, at det snarest muligt undersøges af en Dyrslæge; kun saafremt forsvarlig Lænkning og Affærring ikke kan finde Sted, skal det straks dræbes. Erklærer Dyrslægen Hunden for gal, bliver den ligeledes straks at dræbe. Den dræbte Hund obduceres, og Forretningen indsendes uden Ophold til Amtet (i Kjøbenhavn til Politidirektøren). Ethvert Dyr skal, naar det er blevet bidt af en gal Hund, dræbes; for andre Husdyr end Hunde og Rætte tilkommer der Gjeren Erstatning for det dræbte Dyr efter Reglerne i § 8, dog saaledes, at Dyret altid betragtes som angrebet af Sygdommen. Rødet af det dræbte Dyr maa ikke anvendes til Føde for Mennesker eller Dyr.

Naar der paa en Egn er forekommet et

enkelt eller dog kun nogle faa Tilfælde af Hundegalskab, kan Amtmanden (i Kjøbenhavn Politidirektøren) ved en offentlig Kundgørelse paahyde, at i et nærmere betegnet Distrikt alle Hunde, der ikke ere lænkede, skulle, indtil Paabudet ved en lignende Kundgørelse atter ophæves, være forsynede med Mundkurve af nærmere angiven Veffaffend. Alle løsgaaende Hunde, der ikke ere forsynede med de forefrevne Mundkurve, skulle da ved Politiets Foranstaltning optages og dræbes inden Forløbet af 3 Døgn, saafremt de ikke inden den Tid ere blevne indløste imod Erlægelse af de paaløbne Omkostninger.

Udbreder Hundegalskaben sig videre, saaledes at den antager en foruroligende Karakter, skal Amtmanden (i Kjøbenhavn Politidirektøren) ved en lignende offentlig Kundgørelse befale, at inden for et nærmere betegnet Distrikt alle Hunde enten skulle holdes lænkede og forsvarlig affærrede eller dræbes. I Kjøbenhavn og i de øvrige Kjøbstæder skulle da ved Politiets Foranstaltning alle Hunde, der ikke ere lænkede og affærrede, optages og ihjelslaas. Paa Landet skal det i saa Fald være enhver tilladt at dræbe Hunde, der ikke ere lænkede og affærrede, og skal Politimesteren, hvis han finder det fornødent, dertil kunne antage lejede Folk.

Naar Hundegalskaben er eller antages at være udbrudt her i Landet, skal Indenrigsministeren til Forebyggelse af Sygdommens videre Udbredelse være bemyndiget til for større eller mindre Dele af Landet, ogsaa udover de Egne, hvor Sygdommen har vist sig, ved offentlig Kundgørelse at paahyde, at alle Hunde indtil videre skulle holdes forsvarlig affærrede og lænkede.

Naar der i de tilgrænsende Distrikter af Nabolandet er udbrudt Hundegalskab, skal Indenrigsministeren, uden Hensyn til, om noget Tilfælde af Sygdommen har vist sig her i Landet, kunne udstede et lignende Paabud som forommeldt for de Grænser nærliggende Jurisdiktioners Vedkommende.

Med Hensyn til Dptagelse og Nedslagning af Hunde, der uanset de af Indenrigsministeren saaledes udstedte Paabud findes løsgaaende, forholdes som ovenfor forefrevet med Hensyn til de af Amtmændene udstedte lignende Kundgørelser.

vedtoges uden Afstemning.